

[Thoft]

På markedet for pantebreve og egentlige fordringer forekommer det spørgeren endnu vanskeligere at holde kontrolmæssigt styr på, om papirerne nu er blåstemplede eller ej.

Vil ministeren på denne baggrund foreslå, at pantebreve og obligationer for at kunne blive tinglyst indeholder oplysning om, hvorvidt de er blåstemplede eller ej?

Svar (21/1 86):

Ministeren for skatter og afgifter (Foighel):

Spørgeren går ud fra, at der vil opstå et kontrolmæssigt problem i perioder med rentestigninger og skift i mindsterenten. Det er imidlertid ikke tilfældet.

Med hensyn til pantebreve, gældsbreve og andre pengefordringer er det afgjort én gang for alle, om mindsterentekravet er opfyldt. Fordringen skal opfylde mindsterenten på udstedelsestidspunktet. Er det tilfældet, kan den karakteriseres som værende blåstemplet.

Der vil blive udarbejdet oversigter over de til enhver tid gældende mindsterenter. På denne måde vil det være enkelt at kontrollere, om udstedelsestidspunktets mindsterente er opfyldt.

Med hensyn til børsnoterede obligationer er det nødvendigt, at der ikke efter en forhøjelse af mindsterenten fortsat udstedes obligationer i en fondskode, der ikke opfylder den nye mindsterente, men som hidtil har været blåstemplet. Det sikres ved, at de obligationsudstedende institutter standser tilgangen i fondskoden. En yderligere tilgang i fondskoden må alene ske for at opfylde forpligtelser, som obligationsudstederen har påtaget sig før tidspunktet, hvor forhøjelsen af mindsterenten sker.

Det er således kun nødvendigt at kontrollere, at tilgangen standes i fondskoder, der ikke kan opfylde den nye mindsterente.

Det må i denne forbindelse stærkt fremhæves, at såvel fondsbørsen som obligationsudstederne og -køberne har helt sammenfaldende væsentlig interesse i, at den skattemæssige behandling af en bestemt fondskode er klar og entydig.

Spm. nr. S 503

Til miljøministeren (7/1 86) af:

Leif Hermann (SF):

»Finder ministeren, at miljøstyrelsen og andre styrelser under miljøministeriet ikke er i besiddelse af tilstrækkelige økonomiske og videnskabelige ressourcer eller besidder den fornødne uvildighed til en undersøgelse af den kemiske industris forurening, siden denne opgave angiveligt efter aftale med Industrirådet er overdraget til rektor for Odense universitet?«

Begrundelse

Det fremgik af Radioavisen den 24. december 1985, at den kemiske industris forurening nu skulle undersøges af en uvildig ekspert. Til denne opgave var ministeren og Industrirådet enige om at udpege rektor for Odense universitet. Umiddelbart kan det synes fornuftigt og rigtigt, at universiteterne inddrages i indsamlingen og bearbejdningen af miljødata, herunder også undersøgelser af bestemte erhvervs forurening. Det må imidlertid undre, at miljøstyrelsens omfattende erfaring og ekspertise ikke nyttiggøres i denne sammenhæng.

Svar (23/1 86):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Undersøgelsen af den kemiske industri og dens miljøforhold er organiseret på den måde, at rektor ved Odense universitet, Carl Th. Pedersen, vil stå for tilrettelæggelsen og gennemførelsen. Når det er valgt at organisere undersøgelsen på denne måde, er det naturligvis ikke, fordi miljøstyrelsen ikke råder over den nødvendige ekspertise eller tilstrækkelige ressourcer til at gennemføre en sådan undersøgelse, endsi-ge at en tilsvarende undersøgelse udført i miljøstyrelsens regie ikke ville være uvildig.

Baggrunden er en anden. Den kemiske industri har i store dele af befolkningen et dårligt omdømme. Man kunne derfor befrygte, at der, såfremt en undersøgelse af den kemiske industris miljøforhold, herunder samspillet med myndighedssystemet, blev forestået af den kemiske industri selv eller af miljømyndighederne, ville blive rejst tvivl om undersøgelsens resultater.

Jeg finder det derfor rigtigt, at undersøgelsen gennemføres uafhængigt af såvel myndigheder som industri.